

ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ В КОНТЕКСТІ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

*Бурковська А.І., аспірант
Миколаївський національний аграрний університет*

Забезпечення продовольчої безпеки України вимагає інвестування у сільське господарство, серед основних стратегічних напрямків якого вчені виділяють: розвиток селекційних програм адаптованих рослин; розробку методів ефективної боротьби із шкідниками та хворобами рослинництва і тваринництва, а також органічне сільське господарство [1], що дозволяє підтримувати комплексне забезпечення раціону населення необхідними поживними речовинами із дотриманням принципів сталого розвитку.

Сутність виробництва органічної продукції полягає у повній відмові від використання ГМО, антибіотиків, отрутохімікатів і мінеральних добрив, засобів росту. Це призводить, передусім, до підвищення природної біологічної активності ґрунтів, відновлює баланс корисних речовин, збільшує приріст гумусу і, як результат, збільшує врожайність сільськогосподарських культур [2]. Низька конкурентоспроможність за ціною органічної продукції (що пов'язано із більшими витратами на її виготовлення) може бути подолана, завдяки біотехнологічним, агрономічним, технічним та іншим інноваціям, для реалізації яких вітчизняні господарства потребують значних інвестицій.

Суб'єкти господарювання агросфери України мають величезні ресурси для виробництва як звичайних, так і органічних продуктів, що може сприяти розв'язанню не лише національної, а й світової продовольчої проблеми. Згідно з експертними оцінками, країна може забезпечити продовольством від 150 до 500 млн чол. [2]. Розвиток екологічно орієнтованих систем землеробства та агрогосподарювання в цілому із застосуванням сучасних досягнень біотехнології дозволяє суттєво підвищувати ефективність виробництва і якість отриманої продукції, а також уникнути загрози дефіциту продовольства, внаслідок зменшення валового збору органічної продукції.

На думку багатьох вчених [1], позитивний ефект від поєднання інвестицій та інновації в секторі органічного виробництва полягає у сприянні збільшенню обсягів реалізованої продукції та її якості із одночасним скороченням вартості одиниці такої продукції. Світовий досвід свідчить про те, що сфера агробізнесу завжди є привабливою для інвестицій, оскільки на продукцію аграрної сфери є стійкий попит, який не має тенденцій до зниження. Проте, підприємства агропромислового комплексу України функціонують недостатньо ефективно через низький рівень матеріально-технічної бази і потребують новітніх енерго-та ресурсозберігаючих технологій [1]. Для модернізації існуючих виробничих потужностей та запровадження ефективних технологій виробництва органічної продукції, вітчизняні підприємства змушені залучати інвестиції, проте висока

залежність виробничого процесу у сільському господарстві від природних та біологічних чинників підвищує ступінь ризику фінансових вкладень інвесторів.

Серед основних джерел фінансування сільськогосподарських підприємств, що займаються виготовленням органічної продукції, варто виділити власні інвестиційні ресурси підприємств (переважна кількість) [3], кредити банків, кошти державного та місцевих бюджетів, кошти іноземних інвесторів, кладення кредитних спілок та кооперативних небанківських установ, інвестування в акціонерний капітал, фінансовий лізинг та інші. Враховуючи той факт, що кількість інвесторів, що спрямовують свої кошти в економіку України, є обмеженою, необхідно створювати належні умови для залучення фінансування, особливо в сегмент органічного виробництва, у розвитку якого є зацікавленими не лише Українці, але й світова спільнота [4]. Для підвищення інвестиційного іміджу вітчизняного виробництва потрібно формувати позитивний досвід державно-приватних відносин в реалізації інвестиційних проектів.

Деякі вчені [5] вважають ефективними способами інвестиційної підтримки органічного агровиробництва в контексті продовольчої безпеки держави наступні заходи: спрощення регламентаційно-сертифікаційних процедур для виробників; зменшення податкового навантаження у галузі; стимулювання доступності кредитування; спрощення митних процедур; удосконалення амортизаційної та цінової політики та ін.

Перспективи для розвитку ринку органічної продукції є позитивними, особливо в умовах розгортання євроінтеграційних процесів та зростання попиту на органічну продукцію як в країнах ЄС, так і в багатьох інших країнах світу [5]. За умов залучення достатньої кількості фінансування для модернізації галузі та застосування інновацій з метою підвищення ефективності виробничих процесів, сільськогосподарські підприємства України мають змогу стати впливовими учасниками світового ринку органічної продукції, забезпечивши потреби споживачів у продукції високої якості в достатній кількості та за прийнятними цінами.

Література:

1. Карінцева О.І. Інвестиційне забезпечення підприємств сільського господарства в умовах економічних та екологічних флуктуацій / О.І. Карінцева, О.В. Кубатко, А.С. Лавриненко // *Mechanism of Economic Regulation*. – 2013. – № 1. – С. 143-148.

2. Новак Н.П. Організація та управління інноваційно-інвестиційною діяльністю виробників органічної продукції / Н. П. Новак // *Інвестиції: практика та досвід*. – 2016. – № 11. – С. 24-27.

3. Безп`ята І.В. Інвестиційне забезпечення аграрного сектора економіки: монографія / І.В. Безп`ята. – Миколаїв: МНАУ, 2016. – 337 с.

4. Феєр О.В. Інвестиційне забезпечення діяльності вітчизняних підприємств / О.В. Феєр // *Науковий вісник Мукачівського державного університету*. – 2016. – С. 112-117.

5. Безус Р.М. Особливості інвестиційного забезпечення розвитку органічного агровиробництва в Україні / Р.М. Безус, О.В. Білоткач // *Yong Scientist*. – 2017. – № 3(43). – С. 581-585.

УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦТВА: ФІНАНСОВИЙ АСПЕКТ

*Васьківська К.В., д.е.н., професор,
Прокопишак В.Б., к.е.н., старший викладач,
Децик О.І., аспірант
Львівський національний університет імені Івана Франка*

Державна політика фінансового забезпечення інвестиційної діяльності суб'єктів підприємництва є складовою частиною державної регіональної економічної політики. Вона заслуговує детальнішої уваги до її розробки та реалізації як інструменту впливу держави на інвестиційні процеси, що відбуваються в різних сферах економіки.

В умовах дефіциту фінансових ресурсів суб'єктів підприємництва найвигідніший спосіб фінансування – це залучення прямих іноземних інвестицій, оскільки пряме іноземне інвестування не впливає на зовнішню заборгованість держави.

Прямі іноземні інвестиції мають і позитивні сторони, зокрема, вони компенсують дефіцит внутрішніх заощаджень, які мають місце в українській економіці. Але, слід пам'ятати, що стимулом для іноземних інвестицій є одержання більшого прибутку, розширення ринків збуту, пошук інноваційних видів діяльності.

Слід відмітити, що на локальному рівні важливості набуває чинник – вид економічної діяльності, який має властивість змінюватись зі зміною економічних умов. Домінуючий вид економічної діяльності може втратити своє пріоритетність. Наприклад, у Львівській області за останні роки пріоритетності набирає сфера послуг. Саме тому, цілком погоджуємось із думкою С. Шульц, що диверсифікація економічної діяльності, в умовах міжсуб'єктної і міжвидової територіальної конкуренції, є одним з її наслідків і важливим чинником формування інвестиційної привабливості іноземних інвестицій [1, с. 105].

Під територіальною конкуренцією суб'єктів підприємництва слід розуміти боротьбу за внутрішні ринки збуту продукції, товарів чи послуг. Територіальна конкуренція є рушійною силою соціально-економічного розвитку території й одночасно, основним інструментом економії фінансових ресурсів суб'єктів підприємництва.

Фінансова політика на регіональному рівні являє собою систему заходів, що здійснюються органами влади з метою управління процесом утворення, розподілу, перерозподілу та використання фінансових ресурсів в регіоні.